

Sygn. akt II K 518/18 Zambrów, 22 stycznia 2019 r.

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Rejonowy w Zambrowie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący Sędzia Anna Iwanowska

Protokolant Renata Konert

w obecności Prokuratora Marka Mioduszelewskiego

po rozpoznaniu w dniu 22.01.2019 r.

sprawy **Z. S. ur. (...) w K., s. J. i C. z d. S.,**

oskarżonego o to, że:

W dniu 25 czerwca 2018 roku w Z., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem K. B. w ogólnej kwocie 1500 zł, w ten sposób, że za pośrednictwem portalu internetowego (...) (...) oferował do sprzedaży telefon komórkowy marki H. model (...) (...) (...) wprowadzając w błąd pokrzywdzonego co do zamiaru i możliwości wywiązania się z zawartej umowy i pomimo dokonania wpłaty pieniędzy w kwocie 1500 zł przez pokrzywdzonego na rachunek bankowy o nr (...) prowadzony przez (...) z siedzibą w K. dla Z. S., zakupionego towaru nie wysłał ani nie zwrócił pieniędzy, czym działał na szkodę K. B.

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk

I. Oskarżonego Z. S. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na mocy art. 286 § 1 kk skazuje go i wymierza mu karę 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności.

II. Na mocy art. 46 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego Z. S. obowiązek naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego K. B. kwoty 1500 (jeden tysiąc pięćset) złotych.

III. Zasądza od oskarżonego Z. S. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem opłaty oraz obciąża go pozostałymi kosztami procesu.

Sygn. akt II K 518/18

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Zambrowie z dnia 22 stycznia 2019r.

na podstawie art. 424 § 3 kpk

Z. S. wyrokiem z dnia 22 stycznia 2019 roku w sprawie II K 518/18 został uznany winnym tego, że w dniu 25 czerwca 2018 roku w Z., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem K. B. w ogólnej kwocie 1500 zł, w ten sposób, że za pośrednictwem portalu internetowego (...) (...) oferował do sprzedaży telefon komórkowy marki H. model (...) (...) (...) wprowadzając w błąd pokrzywdzonego co do zamiaru i możliwości wywiązania się z zawartej umowy i pomimo dokonania wpłaty pieniędzy w kwocie 1500 zł przez pokrzywdzonego na rachunek bankowy o nr (...) prowadzony przez (...) z siedzibą w K. dla Z. S., zakupionego towaru nie wysłał ani nie zwrócił pieniędzy, czym działał na szkodę K. B..

Oskarżony dopuścił się czynu określonego w art. 286 § 1 kk. Sąd nie ma żadnych wątpliwości, że oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu, zgromadzony materiał dowodowy jednoznacznie za tym przemawia. Zgodnie, z art. 286 § 1 kk, spenalizowane zostało zachowanie polegające na doprowadzeniu innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania, działanie sprawcy musi odbywać się w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Wprowadzenie w błąd (zwane oszustwem "czynnym") polega na tym, iż sprawca własnymi podstępными zabiegami doprowadza pokrzywdzonego do mylnego wyobrażenia o określonym stanie rzeczy (np. co do wartości przedmiotu, cech sprzedawanego lub nabywanego towaru, możliwości uzyskania korzyści z zawartej transakcji itp.) Przesłęstwo oszustwa ma charakter materialny, przy czym skutkiem jest niekorzystne rozporządzenie mieniem własnym lub cudzym przez osobę wprowadzoną w błąd lub której błąd został przez sprawcę wyzyskany.

Oskarżony przed Sądem złożył wniosek, w trybie art. 387 kpk, o wydanie wyroku skazującego i wymierzenie mu określonej kary bez przeprowadzenia postępowania dowodowego. Wniósł o wymierzenie kary 6 miesięcy pozbawienia wolności i orzeczenie obowiązku naprawienia szkody w całości. Oskarżyciel publiczny i pokrzywdzony wyrazili zgodę na zaproponowany przez oskarżonego wymiar kary.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd kierował się dyrektywami określonymi w art. 53 i in. kk i wskazaniemi zawartymi we wniosku opartym na art. 387 kpk. Sąd wziął pod uwagę ażeby dolegliwość kary nie przekraczała stopnia winy. Ponadto wymierzając karę Sąd uwzględnił stopień społecznej szkodliwości czynu, oraz wziął pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego. W ocenie Sądu kara 6 miesięcy pozbawienia wolności jest karą adekwatną do popełnionego przez oskarżonego czynu. Oskarżony był wcześniej wielokrotnie karany (k. 53-54). Z uwagi na to Sąd nie zastosował wobec niego instytucji warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary, uznając, że jedynie kara bezwzględnego pozbawienia wolności pozwoli wobec oskarżonego osiągnąć wyżej wskazane cele.

Sąd orzekł również w stosunku do oskarżonego obowiązek naprawienia w całości wyrządzonej szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego kwoty 1500 złotych.

Zgodnie z art. 424 § 3 kpk Sąd uzasadniając wyrok wydany w oparciu o wniosek z art. 387 kpk może ograniczyć zakres uzasadnienia do wyjaśnienia podstawy prawnej tego wyroku oraz wskazanych rozstrzygnięć.

O kosztach orzeczono na mocy art. 626 § 1 kpk, art. 627 kpk, zaś o opłacie na podstawie art. 2 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych.